

Badanie rozpraszania ramanowskiego w cienkich warstwach MgB₂

Marcin Wróblewski¹, Mirosław Szybowicz¹, Maciej Kamiński¹, J. Piekoszowski²,
Z. Werner², W. Kempiański³, Z. Trybuła³, B. Susła¹

¹ *Wydział Fizyki Technicznej, Politechnika Poznańska, ul. Nieszawska 13A,
60-965 Poznań, Polska,*

² *Instytut Fizyki Molekularnej PAN, Smoluchowskiego 17, 60-179 Poznań, Polska,*

³ *Instytut Problemów Jądrowych im. Andrzeja Sołtana Otwock/Świerk*

Odkrycie nadprzewodnictwa w dwuborku magnezu (MgB₂) z temperaturą przejścia 39 K [1] spowodowało, wzrost zainteresowania naukowców tym materiałem, ze względu na jego możliwe zastosowania. Niska cena składników (Mg, B), łatwość syntezy oraz relatywnie wysoka temperatura krytyczna T_C, to tylko niektóre z zalet tego nadprzewodnika.

Badane przez nas próbki zostały wytworzone poprzez implantację jonów boru w podłoże magnezowe i odpowiednią obróbkę termiczną (dwa impulsy H₂ o energiach: 1,8 J/cm² i 1,9 J/cm² oraz 3,2 J/cm² i 2,9 J/cm²) [2]. W niniejszej pracy prezentujemy wpływ parametrów syntezy MgB₂ na widma rozpraszania ramanowskiego. W zależności od warunków krystalizacji zaobserwowano różne energie wzbudzeń fononowych. Wykorzystując tryb konfokalny spektrometru ramanowskiego oszacowano grubość fazy nadprzewodzącej cienkiej warstwy MgB₂.

[1] Nagamatsu J., Nakagawa N., Muranaka T., Zenitani Y., Akimitsu J., Nature 2001;410:63–4

[2] Z. Trybuła, W. Kempiański, B. Andrzejewski, L. Piekara-Sady, J. Kaszyński, J. Piekoszowski, Z. Werner, E. Richter, F. Prokert, J. Stanisławski oraz M. Barlak, Acta Physica Polonica A, No 1, Vol. 108 (2005)